

Pravietisks sapnis

2018.gada 17.martā

Sapnī es redzēju lielu laukumu, kurš bija pilns ar mācītājiem. Tie staigāja viens pie otra jauki tērzējot. Pēkšņi es redzu, ka no savējo vidus sarosās brāļi, kuri sāk mētāt pārējos, sadalot tos 2 pretīstāvošās nometnēs. Es redzu, ka laukumā tiek izveidota tāda kā frontes līnija, kur katram ir jāizvēlas kāda no nometnēm. Neviens nedrīkst vairs palikt neitrāls. Es gribēju aprunāties ar kādu no mācītājiem, bet viņš man neatbildēja. Vien noteica, ka man esot jānostājas kādā no pusēm. Tad viņš ar mani runāšot. Es gaidīju, kad mani arī vardarbīgi iemetīs kādā no frontes pusēm, bet man neviens rokas klāt nelika, jo nepiederēju šai sabiedrībai.

Es gāju tālāk, kur redzēju kādu pamestu ielu, kas saucās "harizmātu iela". Iela izskatījās pamesta, taču tajā es ieraudzīju kādu dzīvokli, kurā atradās luterāņu harizmāti. Es jau nopriecājos, ka beidzot tikšu pie savējiem. Iela no tālienes izskatījās normāla, taču kad spēru tajā pirmo soli, tā pēkšņi sašaurinājās tik ļoti, ka bija grūti pārvietoties. Kad pietuvojos harizmātu dzīvoklim, pēkšņi man virsū uzkrita barikādes. Izrādās, ka luterāņu harizmāti bija bailēs iebarikādējušies. Es sapratu, ka netikšu pie savējiem. Tā es turpināju savu ceļu atkal vienatnē. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Mācītāju vidū LELB cīņa tikai palielināsies. Katram tiks ieņemta kāda noteikta pozīcija. Būs grūti palikt neitrālam.

2. Luterāņu Harizmātiskā kustība daudzus gadus ir bijusi pamesta. Neviens to nevirzīja un neattīstīja, baidoties no Baznīcas vadības pretestības un sankcijām. Arī pašlaik tā ir bailēs noslēgusies, vai "iebarikādējusies".